

N:o 126.

Af herr **J. G. Hazén**, om ändrad lydelse af rubriken
n:o 431 i tulltaxan.

Vid 1888 års riksdag inlemnades i Första Kammaren från herr Patric Reutersvärd motion, upptagande bland annat, »att tråd af koppar eller sammansatta metaller, oförgylld eller oförsilfrad, skulle per ett kilogram draga en tullsats af 25 öre.

I anledning häraf lemnade bevillningsutskottet följande utlåtande: »Koppar- och annan ej specificerad metalltråd drager, då den är förgylld, försilfrad eller pläterad en tull af 2 kronor 35 öre, hvaremot *andra slag* äro fria. Då metalltråd tillverkas inom landet, exempelvis vid Skultuna messingsbruk, bör äfven denna industri komma i åtnjutande af tullskydd; men enär såväl koppar som andra metaller på grund af traktatsbestämmelser här skola vara fria från tull, är det endast sjelfva arbetet, som skyddet i detta fall skall afse. Med hänsyn härtill har utskottet funnit sig böra föreslå en tull för koppar- och metalltråd: andra slag, af endast 10 öre per kilogram. I Tyskland, der jemväl tullfrihet råder för koppar, har å koppartråd blifvit satt en tull af 10,6 öre per kilogram. Utskottet hemställer, att å koppar- och annan ej specificerad metalltråd: andra slag, måtte sättas en tull af 10 öre för 1 kilogram.»

Detta blef ock Riksdagens beslut.

Vid samma tullsats befinner sig omnämnda artikel ännu.

I tulltaxa, utfärdad till efterrättelse från den 1 januari 1898, står upptaget under *Metaller* och ej specificerade arbeten deraf:

»D. *Koppar* och deraf med zink, tenn eller annan oädel metall framställda legeringar, såsom messing, brons, nysilfver, britanniametall m. fl.:

arbetad:

tråd:

431. andra slag — — — för 1 kilogram, tull 10 öre;
duk; belägges med dubbla tullbeloppet å tråden, hvaraf den är förfärdigad.»

Nu är det möjligt, att åberopade tullsats till en början var tillfyllestgörande, så ock att den ännu lemnar erforderligt näringsskydd för tråd från 1 millimeters tjocklek och derutöfver; men åtminstone för *finare* trådsorter har den, synnerligast på senare tiden, visat sig vara otillräcklig.

Denna erfarenhet har på känbart sätt gjort sig gällande å de trakter, der man idkar dragning af finare metalltråd såsom hemslöjd. Såsom dessa trakter må särskildt omnämnas Gnosjö och kringliggande socknar i vestra delen af Jönköpings län. Tillsammans med väfning af metallduk sträcker sig här förstnämnda metallslöjd långt tillbaka i tiden, och består den väsentligen deri, att gröfre tråd förvandlas till finare — en uppgift, vid hvilken arbetet naturligtvis måste mångfaldigas i samma mån, som tråden skall blifva finare.

Emellertid hotas denna industrigren genom alltför öfvermågtig konkurrens från utlandet — synnerligast från Tyskland.

Till stöd för detta påstående åberopas icke blott förenämnde näringsidkares klagan utan jemväl kommerskollegii redogörelser för de senare årens import med afseende på denna artikel. Af dessa framgår, att importen år 1894 var 102,889 kilogram, år 1895 252,206 kilogram — alltså mer än fördubblad. För år 1896 har den följande utseende: från Norge 1,649 kilogram, Finland 6, Danmark, 7,920, Tyska riket 179,176, Nederländerna 651, Belgien 12,367, Storbritanien 72,498, Frankrike 95, eller tillsammans 274,362 kilogram, hvilket ju ock visar fortfarande förhöjning.

Exporten under sistnämnda år var endast 4,868 kilogram.

För 1897 är importen ej ännu fullständigt känd; men genom benäget tillmöteskommande från kongl. generaltullstyrelsens statistiska byrå har det inhemtats, att importen i hög grad förökats. Till belysning häraf upptages här åberopade uppgift enligt efterskrifna lydelse: "Uppgift å rikets import under januari—november samt en del af december år 1897 af nedanskrifne varuartikel.

"Metaller och ej specificerade arbeten deraf: *koppar* och deraf med zink, tenn eller annan oädel metall framställda legeringar, såsom *messing*, brons, nysilfver, britanniametall m. fl. Arbetad: *tråd andra slag*", till Stockholm 311,197 kilogram, Göteborg 28,383, Malmö 4,571, Kalmar m. fl. 27,017, Gränsen m. fl. 5,629, Norrland 346; tillhopa 377,143.

Stockholm den 27 januari 1898.

H. Miltopæus,

statistiker hos kongl. generaltullstyrelsen.»

Nu är det sant, att åberopade industri ej kan räknas till vårt lands större näringskällor; men då den synes vara helt naturlig för vårt land med dess rikedom på både vattenkraft och brödsökande arbetare — då den i öfrigt sedan lång tid tillbaka här förefinnes och kring densamma flere hem äro knutna, som deraf hafva sin bergning, så är det naturligtvis tillbörligt, att den må på erforderligt sätt blifva innesluten i det fosterländska näringskydd, som för andra områden gjort sig gällande.

I detta syfte vågar jag fördsammast hemställa,

att Riksdagen behagade besluta, att nuvarande n:o 431 i gällande tulltaxa må erhålla följande förändrade lydelse:

“D. *Koppar* och deraf med zink, tenn eller annan oädel metall framställda legeringar, såsom messing, brons, nysilfver, britanniametall m. fl.:

arbetad:

tråd:

andra slag a) af 1 millimeters tjocklek och deröfver för 1 kilogram, 10 öre tull.

b) af mindre tjocklek för 1 kilogram, 30 öre tull.
duk belägges med dubbla tullbeloppet å tråden, hvaraf den är förfärdigad.

Stockholm den 27 januari 1898.

• J. G. Hazén.

I motionen instämma:

Carl Johansson,
Aflösa.

W. Bengtsson.